

PRIRUČNIK

ZA UČENJE MEDINSKOG IZDANJA KUR'ANA

HFZ. ELVIR DURANOVIĆ

Bugojno, 1429. po Hidžri/2008. godine

Hfz. Elvir Duranović, prof

**PRIRUČNIK ZA UČENJE MEDINSKOG IZDANJA
KUR'ANA**

Izdavač:

Medžlis IZ Bugojno

Za izdavača:

Haris Mujić, prof

Recenzija:

Vehid ef. Amaut, prof

Likovno oblikovanje:

Almedina Duranović, prof

Štampa:

„Grafika“ Bugojno

Bugojno, 1429. po Hidžri/ 2008. godine

PRIRUČNIK

ZA UČENJE MEDINSKOG IZDANJA KUR'ANA

HFZ. ELVIR DURANOVIĆ

Bugojno, 1429. po Hidžri/2008. godine

Uvod

Hvala pripada Allahu, dž.š., Milostivom, Samilosnom. Svjedočimo da nema drugog Boga osim Njega, Jednog i Jedinog. Neka je Božiji blagoslov i spas na Vjerovjesnika Muhammeda, a.s., koji je u potpunosti ispunio poslaničku misiju. Molimo Uzvišenog Allaha da se smiluje našim roditeljima i imamima koji su nas poučavali dini islamu i njegovim propisima.

Od islamizacije naših krajeva u XV vijeku, pa sve do kraja XX vijeka u Bosni i Hercegovini su se učili, prepisivali i štampali Kur'ani sa pravopisom karakterističnim za Osmansku carevinu. Muslimani u našoj zemlji navikli su se na taj rukopis i s lahkocom ga čitali i učili. Udžbenici za učenje kur'anskog pisma prilagođeni su pravopisu na kojem su štampani Mushafi. Najpoznatiju sufaru – uvod u kur'ansko pismo, napisao je Idris Demirović. Godine 2007. El-Kalem, izdavački centar Rijasete Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, objavio je 17. izdanje ovog udžbenika.

Sredinom devedesetih godina XX vijeka u našoj zemlji počinju sve više da se koriste izdanja Kur'ana štampana u Medini, Saudijska Arabija. Danas, nema ni jedne muslimanske kuće u Bosni i Hercegovini da nema barem jedan primjerak ovog Mushafa. Kur'ani štampani u Medini masovno se

upotrebljavaju u mektebskoj nastavi i na kursevima za odrasle koji žele naučiti pravilno čitati Kur'an.

Međutim, Kur'ani štampani u Medini nisu napisani istim pravopisom s kojim su bili napisani Kur'ani što su se stoljećima ranije koristili u Bosni i Hercegovini. Pravopis po kojem je štampano medinsko izdanje Kur'ana očigledno se razlikuje od ranijeg osmanskog. U pravopisu medinskog izdanja Kur'ana primjenjena su tedžvidska pravila što izaziva zabunu kod učača.

Vakum koji nastaje nakon što neko pređe sufaru – uvod u kur'ansko pismo, i samog učenja medinskog izdanja Kur'ana, popunjava ovaj priručnik. U *Priručniku za učenje medinskog izdanja Kur'ana* objašnjena su sva tedžvidska pravila koja su u pravopisu ovog Kur'ana napisana. Pored toga, pojašnjeni su svi znakovi koji se pojavljuju u medinskom izdanju Kur'ana, a nema ih u sufari. *Priručnik za učenje medinskog izdanja Kur'ana* pomoći će svima koji ne znaju dovoljno arapski jezik da, između ostalog, pravilno čitaju zbunjujuće početke pojedinih ajeta, ili da prilikom spajanja riječi dodaju određene harfove o čemu do sada nisu imali upute.

Molimo Uzvišenog Allaha da primi naša dobra djela i uputi nas na Pravi put. Amin.

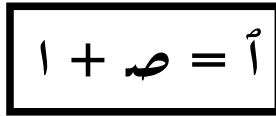
hfz. Elvir Duranović

PRVA LEKCIJA

إ

HEMZETUL-VASL - ELIF ZA SPAJANJE

Hemzetul-vasl je znak koji se uvijek nalazi na početku riječi. Ne čita se, već ukazuje na spajanje između dvije riječi, pa ćemo ga mi nazvati **ELIF ZA SPAJANJE**. Poslije **elifa za spajanje** slijedi harf sa sukunom ili harf sa tešdidom. **Elif za spajanje** je označen sa elifom na kojem se nalazi mali harf SĀD.

Učaci Kur'ana koji se po prvi put susreću sa **elifom za spajanje** miješaju ovaj znak sa elifom iznad kojeg je damma (ُ), a koji se čita kao kratki samoglasnik **U**. Pogledajte kako izgledaju ova dva znaka i uočite razlike:

إ = HEMZETUL-VASL

إ = KRATKI SAMOGLASNIK U

Kako smo napomenutli, **elif za spajanje** se ne čita, već služi kao znak koji ukazuje na spajanje između dvije riječi.

Primjeri:

إِنَّ الَّذِينَ فِي الْأَرْضِ مِنَ النَّاسِ

INNE - LLEZĪNE FIL - ERDI MINE - NNĀSI

مِنَ الْجَنَّةِ هُوَ الَّذِي وَاسْتَعِينُوا

MINE-L-DŽINNETI HUVE-LL-EZĪ VE-STE'ĪNŪ

عَلَيْكَ الْكِتَابَ هُوَ الْعَزِيزُ أَنْزَلَ التَّوْرَةَ

ALEJKE-L-KITĀBE HUVE-L-AZĪZU ENZELE-TTEVRĀTE

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **elif za spajanje** označen posebnom bojom!

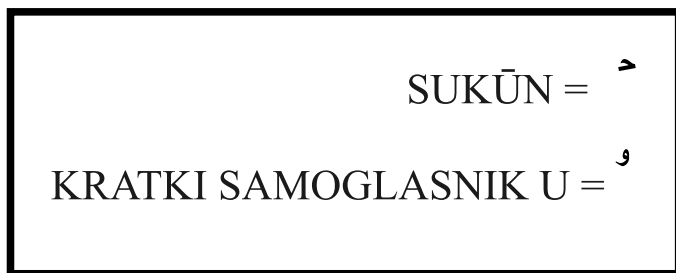
وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ.
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ.
أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ. وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ.
قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ. وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ. أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.
عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ.

DRUGA LEKCIJA

SUKŪN

U medinskom izdanju Kur'ana sukūn je napisan kao poluotvoreni kružić, poput glave od harfa (ح) . Učaci Kur'ana koji se po prvi put susreću sa medinskom izdanjem Kur'ana vrlo često miješaju ovakav način pisanja sukūna (ؤ) sa kratkim samoglasnikom U (ة) .

Pročitaj naredni ajet u kojem je sukūn posebno označen.

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

TREĆA LEKCIJA

اللَّهُ

ČITANJE RIJEČI ALLĀH

Riječ Allāh u medinskom izdanju Kur'ana napisana je tako što je elif s početka riječi pretvoren u elif za spajanje (أ)

Umjesto اللَّهُ piše أَلَلَّهُ

To znači da se riječ Allāh uvijek veže sa harfom prije nje.

Primjeri:

إِنَّ اللَّهَ

INNEA-LLĀHE

أَمَّ اللَّهُ

EMI-LLĀHU

فِي اللَّهِ

FIL-LLĀHI

Kada se riječ Allāh nalazi na početku ajeta čita se kao da umjesto elifa za spajanje (ا) piše elif sa fethom (اِ).

اَللّٰهُ = اَللّٰهُ

Primjer:

اَللّٰهُ وَكِلِيّ اَلَّذِيْنَ = اَللّٰهُ وَكِلِيّ اَلَّذِيْنَ

ALLĀHU VELIJJULLEZĪNE

اَللّٰهُ الصَّمَدُ = اَللّٰهُ الصَّمَدُ

ALLĀHU - SSAMED

Riječ Allāh u sintagmi Lillāhi piše se na način da umjesto elifa na početku riječi stoji LI (لِ).

Primjeri:

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ لِيّ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

LILLĀHI MĀ FISSEMĀVĀTI VE LILLĀHI 'ALEN-NĀSI

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je riječ **Allāh** posebno označena!

يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ. وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ

وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ. إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ.

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ. نَحْنُ

أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ. اللَّهُ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ

لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ.

وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ.

ČETVRTA LEKCIJA

أ و ي

OZNAČAVANJE HARFOVA KOJI SU NAPISANI, ALI KOJI NE UTIČU NA ČITANJE KUR'ANA

Prema pravilima arapskog jezika na kojem je objavljen Kur'an neki harfovi se pišu, ali se ne čitaju, već se preko njih prelazi kao da ih nema. Ti harfovi mogu biti: elif, vāv i jā.

Harfovi preko kojih se prelazi i koji ne utiču na učenje Kur'ana označeni su u medinskom izdanju Kur'ana malom nulom (◌[◌]) ili kružićem (◌[◌]) koji se nalazi iznad njih.

Međutim, ako se mali kružić nalazi iznad elifa na kraju riječi iza koje dolazi harf sa vokalom tada se taj elif čita, ali samo prilikom stajanja kao dugi vokal Ā (أَنَّ)

Primjeri:

وَمَا تُوا

VE MĀTŪ

كَفَرُوا

KEFERŪ

فَأُولَئِكَ

FE ULĀIKE

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima su **harfovi koji se ne čitaju posebno označeni!**

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَئِكَ.
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ. إِنَّنِي أَنَا
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا. أَلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ. إِنَّنِي لَكُمْ
مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ. أَعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ. لِيَقُولَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ. إِلَّا الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ.
فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ
اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.

PETA LEKCIJA

أَ

PISANJE I ČITANJE DUGOG SAMOGLASNIKA Ā

U međinskom izdanju Kur'ana dugi samoglasnik Ā napisan je na nekoliko načina. Prvi način pisanja dugog smoglasnika Ā je da poslije harfa sa fethom (َ) dođe elif (ا) bez ikakvog znaka.

(DE) دَ + ا = دَا (D Ā)

Primjer:

يَدَاكَ بَعْصَاكَ رَاَجِعُونَ فَأَيْنَمَا

JEDĀKE

BI'ASĀKE

RĀDŽI'ŪN

FE EJNEMĀ

Kada se izgovara sam, dugi samoglasnik Ā tvori se od hemzeta s fethom (ءَ) poslije kojeg dolazi elif (ا) bez ikakvog znaka.

(E) ءَ + ا = ءَا (Ā)

ءَايَةٌ ءَامَنَ ءَاتِيكُمْ ءَانَسْتُ

ĀJETUN ĀMENE ĀTĪKUM ĀNESTU

Drugi način pisanja dugog samoglasnika Ā je da poslije harfa sa fethom (َ) dođe mala uspravna crta (´).

(RE) رَ + ´ = رَ´ (RA)

Primjer:

صَادِقِينَ أَوْلِيَّكَ كِتَابَ أَبْصَارِهِمْ
SĀDIKĪN ULĀIKE KITĀBE EBSĀRIHIM

Treći način pisanja dugog samoglasnika Ā u medinskom izdanju Kur'ana je da poslije harfa sa fethom (َ) dođe harf jā sa malom crtom (ي). Tada se dugi samoglasnik Ā čita isključivo sa harfom koji dolazi prije harfa jā sa malom crtom (ي).

(TE) ت + ي = تى (TA)

Primjer:

مُوسَى = MUSĀ, a ne MUSEJĀ

تَرَى = TERĀ, a ne TEREJĀ

أُخْرَى = UHRĀ, a ne UHREJĀ

إِلَى = ILĀ, a ne ILEJĀ

عِيسَى = ISĀ, a ne ISEJĀ

حُسْنَى = HUSNĀ, a ne HUSNEJĀ

كُبْرَى = KUBRĀ, a ne KUBREJĀ

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima **su neki dugi samoglasnici Ā** posebno označeni!

وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ! لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَ

لَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ! مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ

لِتَكْبَرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ .

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ . فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ . لِنُرِيكَ

مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ! وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا

كَانَ لَكُمْ عَلَيْكُمْ مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ .

ŠESTA LEKCIJA

أ

ČITANJE DUGOG SAMOGLASNIKA Ā U LĀM-ELIFU

Dugi samoglasnik Ā u LĀM-ELIFU (لا) piše se s hemzetom **unutar** LĀM-ELIFA (أ).

(LE) لَ + ءَ = أَ (LEĀ)

Primjer:

بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
BIL-JEVMIL-ĀHIRI

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ
INNE FĪ ZĀLIKE LEĀJETEN-LLEKUM

S druge strane, kratki samoglasnik E u LĀM-ELIFU

(لآ) piše na vrhu elifa (لآ).

(LE) ل + آ = لآ (LEE)

Primjer:

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

VE TEKATTA'AT BIHIMUL-ESBĀB

بِهِ الْأَرْضُ

BIHIL-ERDA

Za vježbu napiši kako se čitaju sljedeće riječi:

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ
لَايَتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

SEDMA LEKCIJA

ZNAK ZA DUŽI IZGOVOR DUGIH SAMOGLASNIKA

Kada iznad dugih samoglasnika Ī, Ā i Ū dođe znak za duži izgovor ~ tada se ovi samoglasnici čitaju produženo od 4 do 6 puta.

(ŠĀ) شَا + ~ = شَا (ŠĀĀĀĀĀĀ)

Primjer:

مَنْ يَشَاءُ

MEN JEŠĀĀĀĀĀĀU

قَالُوا آمَنَّا

KĀLŪŪŪŪ ĀMENNĀ

قَائِمًا

KĀĀĀĀĀĀIMEN

أَلَّذِي أَطْعَمَهُمْ

ELLEZĪĪĪĪ AT'AMEHUM

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **znak za duži izgovor** posebno označen!

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ.
فَجَعَلَهُ غِثَاءً أَحْوَى. هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَ الْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ. كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا.
فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ.
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَ أَبْنَاءَكُمْ وَ نِسَاءَنَا
وَ نِسَاءَكُمْ. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ. لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ عَنَاءَ اللَّيْلِ.
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا.

OSMA LEKCIJA

أَنْظُرْ

ČITANJE AJETA KOJI POČINJU SA ELIFOM ZA SPAJANJE

Brojni ajeti u medinskom izdanju Kur'ana započinju sa elifom za spajanje (أ) tako da učaci koji ne poznaju dovoljno arapski jezik netačno čitaju ove ajete.

Postoje dvije vrste ajeta koji započinju sa elifom za spajanje:

1. Prva vrsta su ajeti koji započinju sa određenim članom (ال) odnosno sa pokaznim zamjenicama Ellezī (الَّذِي) i Elletī (الَّتِي) i njihovim varijantama. Počeci ovih ajeta čitaju se kao da je umjesto elifa za spajanje (أ) napisan elif sa fethom (ا).

Na početku ajeta:

أَلَّ čita se kao da piše أَلَّ

الَّذِي čita se kao da piše الَّذِي

الَّتِي čita se kao da piše الَّتِي

Primjer 1.:

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَىٰ أَ لَا فُئْدَةٍ

Čita se kao da je napisano:

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَىٰ أَ لَا فُئْدَةٍ

Primjer 2.:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Čita se kao da je napisano:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Primjer 3.:

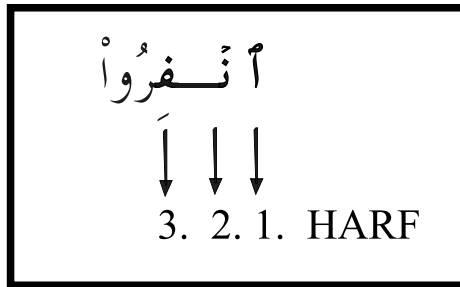
الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

Čita se kao da je napisano:

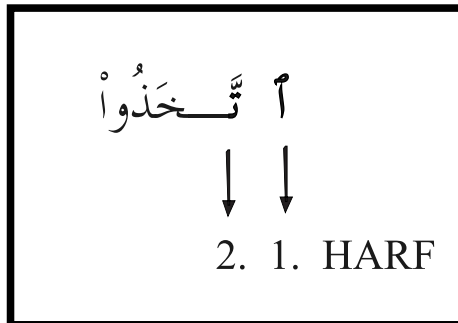
الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

Druga vrsta su ajeti koji započinju nekim glagolskim oblikom, uglavnom imperativom. Oni se čitaju na takav način da se obrati pažnja na znak koji se nalazi na trećem harfu.

Način brojanja harfova od početka ajeta

Ukoliko se na harfu poslije elifa za spajanje (اِ) nalazi tešdīd, tada se početak ajeta određuje na osnovu znaka koji je na drugom harfu.

I Način čitanja ajeta koji započinju elifom za spajanje

Ako je na trećem harfu kratki samoglasnik U (ـُ), tada se elif za spajanje (أ) s početka ajeta čita kao da je na njemu kratki samoglasnik U (ـُ).

Primjer 1.:

↓
أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

Na trećem harfu s početka ovog ajeta je kratki samoglasnik U (ـُ), pa se početak ovog ajeta čita kao da piše:

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

Primjer 2.:

↓
أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

Na trećem harfu s početka ovog ajeta je kratki samoglasnik U (ـُ), pa se početak ovog ajeta čita kao da piše:

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

II Način čitanja ajeta koji započinju elifom za spajanje

Ako je na trećem harfu kratki samoglasnik I (ـِ) ili kratki samoglasnik E (ـِ) tada se elif za spajanje (إِ) s početka ajeta čita kao da je na njemu kratki samoglasnik I (ـِ).

Primjer 1.:

↓
أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

Na trećem harfu je kratki samoglasnik I (ـِ), pa se početak ajeta čita kao da piše:

أِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

Primjer 2.:

↓
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Na trećem harfu s početka ovog ajeta je kratki samoglasnik E (ـِ), pa se početak ajeta čita kao da piše:

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Pravilno pročitaj početke sljedećih ajete u kojima je **treći harf** na osnovu kojeg se određuje početak ajeta označen strelicom!

↓ ↓
 اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ. اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ

↓
 عَلَيْكُمْ. اَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ

↓ ↓
 حَسِبًا. اَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَيَّ. اتَّبِعْ مَا اُوْحِيَ

↓
 اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ. اَتْلُ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ.

↓ ↓
 اسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ. اسْتَغْفِرْ لَهُمْ

↓
 اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ. اتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ

↓ ↓
 اَرْبَابًا. اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا. اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا

↓
 كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ.

↓
 اَعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ يُحْيِي .

DEVETA LEKCIJA

ن

SPAJANJE RIJEČI KOJA ZAVRŠAVA TENVĪNOM SA RIJEČI KOJA POČINJE ELIFOM ZA SPAJANJE IZA KOJEG JE HARF SA SUKŪNOM, ODNOSNO TEŠDĪDOM

Riječ koja završava tenvīnom spaja se sa riječi koja počinje elifom za spajanje (ا) iza kojeg je harf sa sukūnom (و) ili tešdīdom (ن) tako što se između njih doda slog NI (نِ), a drugi dio tenvīna se ne čita.

PRIMJERI:

جَمِيعَ نِ اَلَّذِي čita se kao da piše: جَمِيعًا اَلَّذِي
يَوْمَئِذٍ نِ اَلْحَقُّ čita se kao da piše: يَوْمَئِذٍ اَلْحَقُّ
رَجُلٌ نِ اَفْتَرَى čita se kao da piše: رَجُلًا اَفْتَرَى

Dakle, kada poslije tenvīna dođe sukūn ili tešdīd:

Umjesto ا čita se اُن

Umjesto ا čita se اُن

Umjesto ا čita se اِن

Primjer 1.:

أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَيَّ وَجْهَهُ

čita se kao da je napisano:

أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ اِنْقَلَبَ عَلَيَّ وَجْهَهُ

Primjer 2.:

فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ أَوْ طَمَّأَنَّ بِهِ

čita se kao da je napisano:

فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اِنِ اطْمَأَنَّ بِهِ

VJEŽBA

Pravilno spoji riječ koja završava tenvīnom sa riječi koja počinje elifom za spajanje (ا) iza kojeg je harf sa sukūnom, odnosno tešdīdom u sljedećim ajetima!

أَمْوَالٌ أَقْتَرَفْتُمُوهَا. الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِحَقِّ لِلرَّحْمَنِ.
سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا.
تَعْظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ. انِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا لَدَى لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ. وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ. حَتَّى إِذَا
أَتَى أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَ أَهْلَهَا فَأَبَوْا. جَنَّاتٍ عَدْنٍ
الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ. إِنَّ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ.

DESETA LEKCIJA

ه ه

DAMĪR

Damīr je zamjenica HU (هُ) ili HI (هِ) koja uvijek dolazi na kraju riječi. Može se čitati kratko ili dugo.

1. Damīr se izgovara dugo ako je ispred njega harf sa kratkim samoglasnikom E, I, ili U.

إِنَّهُ = INNEHŪ بَعْدَهُ = B'ADIHĪ

U medinskom izdanju Kur'ana damīr koji se izgovara dugo označen je sa malim harfom vāv (و) poslije HŪ, odnosno sa malim harfom jā (ي) poslije HĪ.

Primjer:

لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

2. Damīr se izgovara kratko ako je ispred njega neki dugi samoglasnik Ā, Ī, Ū ili harf sa sukūnom. Kratki izgovor zamjenice damīr u medinskom izdanju Kur'ana nije ničim označen.

Primjer:

يَدَيْهِ = JEDEJHI مِنْهُ = MINHU

فِيهِ = FĪHI

فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ

Dakle, u medinskom izdanju Kur'ana, damīr se čita kratko ako nema nikakvih znakova poslije njega, odnosno, čita se dugo ako je označen malim harfovima vāv (و) ili jā (ا).

VJEŽBA

Pravilno pročitaj zamjenicu **damīr** koja je u sljedećim ajetima posebno označena!

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ. فَإِنَّ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكَلُوهُ
هَنِيئًا مَرِيئًا. وَلَا يُؤْوَدُهُ، حَفِظْهُمَا. وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَ رَسُولَهُ، يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ.
فَمَنْ بَدَّلَهُ، بَعْدَ مَا سَمِعَهُ، فَإِنَّمَا إِثْمُهُ، عَلَى الَّذِينَ
يَبَدِّلُونَهُ، إِنَّ اللَّهَ. وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. إِنَّ
تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثٌ أَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثٌ. فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
بَعْدَهُ، يُؤْمِنُونَ. مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا. إِلَّا تَأْوِيلَهُ،
يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ، يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ.

JEDANAESTA LEKCIJA

ه , لا , ج , صلى , قلى , س

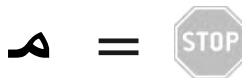
ZNAKOVI ZA ZASTAJANJE

U medinskom izdanju Kur'ana postoji nekoliko znakova koji označavaju da li se na nekom mjestu treba ili ne treba zastati, odnosno da li je bolje stati i predahnuti, ili je bolje na tom mjestu ne zastajati. Ti znakovi su mali harfovi napisani iznad kur'anskih riječi. Ima ih sedam. To su:

ه i لا , ج , صلى , قلى , س

ه - Znak za obavezno zastajanje

Učać Kur'ana obavezan je stati kada dođe do riječi iznad koje je ovaj znak (يَسْمَعُونَ) jer se na tom mjestu smisao i značenje teksta upotpunjuju i završavaju.

Primjer:

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ

لا — Znak za zabranjeno zastajanje

Zabranjeno je zastajanje na riječi iznad koje je ovaj znak jer bi se na taj način iskrivilo značenje teksta i njegov smisao. Ukoliko učaj bude prisiljen da zastane na riječi iznad koje je ovaj znak, dužan je vratiti se nazad i proučiti dio teksta ispred riječi iznad koje je ovaj znak i tu riječ.

Primjer:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ

ج - Znak da je dozvoljeno i zastati i preći

Ovaj znak označava da je zastajanje na riječi iznad koje se nalazi kao i prelazak preko nje ispravan. Znači, učaču Kur'ana ostavljeno je da izabere hoće li zastati na riječi iznad koje se nalazi ovaj znak ili će nastaviti učenje. Šta god izabere neće doći do poremećaja značenja i smisla teksta.

Primjer:

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ

صلی - Znak da je bolje preći nego stati

Ovaj znak iznad riječi u Kur'anu označava da učač može zastati na toj riječi, ali je bolje da nastavi sa učenjem Kur'ana. Ako učač predahne na riječi iznad koje je ovaj znak nije dužan da se vraća i ponavlja proučeni tekst.

Primjer:

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ

أَثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ^ط لَئِنْ أَقَمْتُمْ

الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ.

قلی - Znak da je bolje stati nego preći

Ovaj znak iznad riječi u kur'anskom tekstu označava da učaj može nastaviti učenje, ali je preče da zastane i predahne.

Primjer:

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ.

س - Znak za zastajanje bez uzimanja daha

Znak za zastajanje bez uzimanja daha naziva se *sekta*. *Sekta* označava da se na riječi iznad koje se nalazi treba kratko zastati bez uzimanja daha.

Primjer:

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ.

Sekta se u Kur'anu pojavljuje na četiri mjesta.

- ❖ Tri tačke koje dolaze jedne uz druge

Ovaj znak označava da ako se zastane kod prve tri tačke da ne treba stajati kod druge tri tačke, i obrnuto, ako se ne zastane kod prve tri tačke potrebno je zastati kod druge tri.

Primjer:

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ.

VJEŽBA

Pravilno pročitaj ajete u kojima su **znakovi za zastajanje** posebno označeni!

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا

مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ

إِلَّا الْفَاسِقِينَ . وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ

يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا

تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ . لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ

كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ

عِلْمٍ . إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ . قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ

عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ .

DVANAESTA LEKCIJA

ن

IKLĀB

Kada dođu nūn sa sukunom (نْ) ili tenvīn (ـِ) ispred harfa

bā (ب) čitaju se kao harf mīm (م). Ovo pravilo naziva se iklāb.

ن ili tenvīn () ispred ب čita se kao م
ن se pretvara u م

Primjeri:

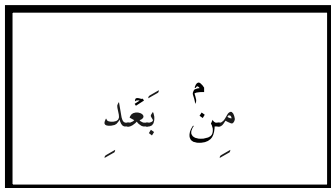
مِن بَعْدِ čita se kao da je napisano مِم بَعْدِ

وَأَقَعُ بِهِمْ čita se kao da je napisano وَأَقَعُ مَبِهِمْ

U medinskom izdanju Kur'ana iklāb je označen:

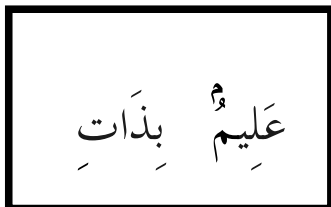
- a) sa malim harfom mīm (م) koje se umjesto sukūna nalazi iznad harfa nūn (ن).

Primjer:

- b) sa malim harfom mīm (م) umjesto drugog znaka u tenvīnu.

Primjer:

VJEŽBA

Pravilno pročitaj **iklāb** koji je u sljedećim ajetima posebno označen!

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِهَا. تَدْرِى نَفْسٌ
 بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ. نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. وَإِنِ
 كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ. إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ. مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ. أَخَذْنَا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا. قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ
 مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ. فَبِأَيِّ
 حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ. إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ
 نُوحٍ. وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ. وَعَلَى
 الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ.

TRINAESTA LEKCIJA

م م

RAZLIKA IZMEĐU OZNAČAVANJA IKLĀBA I ZNAKA ZA OBAVEZNO STAJANJE

U prethodne dvije lekcije naučili smo da se iklāb označava malim harfom mīm koje se umjesto sukūna nalazi iznad harfa nūn(ن), te da je znak za obavezno zaustavljanje također mali harf mīm iznad riječi (يَسْمَعُونَ).

Razlika između označavanja iklāba i znaka za obavezno stajanje istaknuta je različitim pisanjem malog harfa mīm. Iklāb se označava malim harfom mīm sa dugim vertikalnim završetkom(م), dok se znak za obavezno stajanje označava malim harfom mīm sa kratkim vodoravnim završetkom(م).

ZNAK ZA IKLĀB → م

ZNAK ZA OBAVEZNO ZASTAJANJE → م

Primjer:

Iklāb

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ.

Znak za obavezno stajanje

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ.

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima su **iklāb i znak**
za obavezno zastajanje posebno označeni!

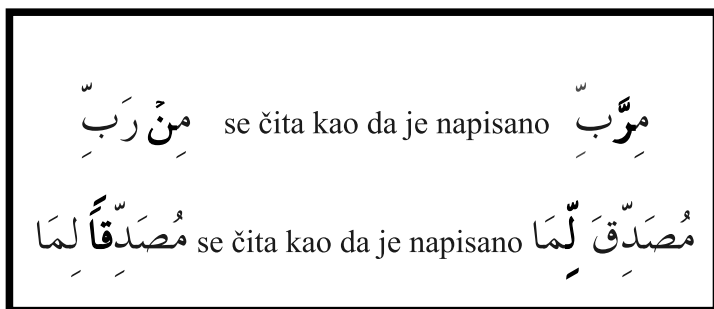
لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخِذْنِ مِنْ عِبَادِكِ نَصِيْبًا مَفْرُوضًا.
وَلَنْ أَصَابَكُمْ فِضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ. فَعَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَى رَبِّي. إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ.

ČETRNAESTA LEKCIJA

مِنْ رَبِّهِمْ

IDGĀMUN BILĀ GUNNEH

Idgāmun bilā gunneh nastaje kada harf nūn sa sukūnom (نٌ) ili tenvīn dođu ispred harfova lām (ل) i rā (ر). Tada se nūn sa sukūnom (نٌ) i drugi dio tenvīna uklapaju u harf lām (ل) i rā (ر) koji se čitaju kao da je na njima tešdīd (ٌ).

U medinskom izdanju Kur'ana idgāmun bilā gunneh označen je tako što se harf nūn (نٌ) piše bez sukūna, a harfovi lām (ل) i rā (ر) napisani su sa tešdīdom (ٌ). Znakovi tenvīna malo su rastavljeni (ٌ), a harf nakon tenvīna napisan je sa tešdīdom.

Primjeri:

هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ مِنْ رُسُلِهِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **idgāmun bilā gunneh** posebno označen!

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۖ وَلَكِنِّي
رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ ۖ وَمَا أُوْتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ وَتَرَكَهُمْ
فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۖ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ۖ

PETNAESTA LEKCIJA

قُل لَّنْ

IDGĀMU MISLEJN

Idgāmu mislejn znači uklapanje istih harfova. Kada u kur'anskom tekstu dođu dva ista harfa jedan do drugog tako da je na prvom od njih sukūn, tada se prvi harf neće čitati, a drugi će se čitati kao da je na njemu tešdīd.

Primjer:

أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

čita se kao da je napisano:

أَنْ أَضْرِبِ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

U medinskom izdanju Kur'ana idgāmu mislejn je označen tako što na prvom harfu nema nikavih oznaka, a drugi harf je napisan sa tešdīdom.

Primjer:

فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **idgāmu** mislejn označen tamnijom bojom!

وَذَا النُّونِ إِذٍ ذُهِبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نُّقَدِرَ عَلَيْهِ ۞
 ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۞ قُلْ لَن يُصِيبَنَا إِلَّا
 مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۞ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى
 عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ۞ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۞ فَأَكْتَبُوهُ وَلِيَكْتُبَ
 بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۞ فَمَا رِبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا
 كَانُوا مُهْتَدِينَ ۞ وَأَذْكُرُّ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالْعَشِيِّ وَالْ
 الْإِبْكَارِ ۞ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۞ وَمَنْ
 يُكْرِهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

ŠESNAESTA LEKCIJA

لَهُمْ مِّنْ

IDGĀMU MISLEJNI ME'AL GUNNEH

Idgāmu mislejn me'al gunneh znači uklapanje istog harfa sa izgovorom kroz nos. Harf koji se uklapa jedan u drugi, a izgovara se kroz nos je harf mīm (م). Dakle, kada u kur'anskom tekstu dođe harf mīm sa sukūnom ispred drugog harfa mīm tada se oni uklapaju jedan u drugi i čitaju kroz nos.

Primjer:

إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

čita se kao da je napisano:

إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

U medinskom izdanju Kur'ana idgāmu mislejn me'al gunneh je označen isto kao i idgāmu mislejn: na prvom harfu nema nikavih oznaka, a drugi harf napisan je sa tešdīdom.

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **idgāmu**
mislejn me'al gunneh označen tamnijom bojom!

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَالَّذِي خَلَقَكُمْ
مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا ۖ وَأَدْخَلْنَاهُمْ
فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۖ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۖ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ۖ
نُكْفِرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۖ ثُمَّ
بَعَثْنَاكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۖ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ
رَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ
أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ ۖ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ عَالِ فِرْعَوْنَ ۖ

SEDAMNAESTA LEKCIJA

مَنْ يَعْمَلْ

IDGĀMU MA'AL GUNNEH

Idgamu me'al gunneh nastaje kada harf nūn sa sukūnom (ن) ili tenvīn dođu ispred harfova jā (ي), mīm (م), nūn (ن) i vāv (و). Tada se nūn sa sukūnom ili drugi dio tenvīna uklapaju u navedene harfove i izgovaraju kroz nos.

Primjer:

أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ čita se kao da je piše:

U medinskom izdanju Kur'ana Idgāmu me'al gunneh je označen tako što na harfu nūn (ن) koje dolazi prije nema nikakvih oznaka, dok su znakovi tenvīna malo rastavljeni (‘‘)

Harfovi koji dolaze poslije njih pišu se na dva načina:

- a) nūn (ن) i mīm (م) napisani su sa tešdidom
- b) vāv (و) i jā (ي) pišu se bez ikakvih dodataka

Primjer:

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ مَنْ يُنِيبْ

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **idgāmu** **me'al gunneh** označen tamnijom bojom!

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَإِنَّ يَكُ كَاذِبًا
فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِنَّ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ ۖ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ
نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۖ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ
يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۖ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۖ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۖ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ ۖ

OSAMNAESTA LEKCIJA

مِنْ قَبْلِهِمْ

IHFĀ

Ihfā nastaje kada harf nūn sa sukūnom (نْ) ili tenvīn (ـِ) dođu ispred sljedećih harfova:

sād (ص), dād (ض), tā (ت), zā (ز), sīn (س), šīn (ش), tā (ط), zā (ظ), fā (ف), qāf (ق), dāl (د), zāl (ذ), sā (ث), džīm (ج), kāf (ك).

Nūn sa sukūnom (نْ) ili drugi dio tenvīna tada se izgovaraju kroz nos.

Primjer:

مِنْ قَبْلُ عَذَابٌ شَدِيدٌ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

U medinskom izdanju Kur'ana ihfā je označen tako što na harfu nūn (نْ) nema nikakvih oznaka, dok su znakovi tenvīna malo rastavljeni (ʿʿ).

Primjer:

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فِتْنَةٌ تُقَاتِلُ

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **ihfā** označen tamnijom bojom!

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَ مِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١١﴾ إِنَّ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
 وَ إِن تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ إِن تَعُودُوا نَعُدْ وَ لَنْ
 نُغْنِيَ عَنْكُمْ فِتْنَتَكُمْ شَيْئًا ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
 تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ﴿١٣﴾ إِنَّ كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ
 بِاللَّهِ وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا ﴿١٤﴾ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٥﴾ وَ مَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ
 إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ ﴿١٦﴾ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ ﴿١٧﴾

DEVETNAESTA LEKCIJA

لَكُمْ بِهِ

IHFĀUN ŠEFEVIJJUN

Ihfāun šefevijjun nastaje kada harf mīm sa sukūnom (م) dođe ispred harfa bā (ب). Harf mīm (م) tada se izgovara kroz nos uklapajući se u harf bā (ب).

Primjer:

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ يَا أُمَّرُكُمْ بِهِ

U medinskom izdanju Kur'ana ihfāun šefevijjun je označen tako što na harfu mīm (م) nema nikakvih oznaka.

Primjer:

ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَلَنْبَلُوا نَكْمِ بِشَىْءٍ

VJEŽBA

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **ihfāun** šefevijjun označen tamnijom bojom!

وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ ﴿١٠٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ﴿١٠٨﴾ فَهَزَمُوهُم
بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿١٠٩﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ ﴿١١٠﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً ﴿١١١﴾ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ ﴿١١٢﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿١١٣﴾ وَجِئْتُمْ بِثَايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
حَاجَّتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا
رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ ﴿١١٥﴾

DVADESETA LEKCIJA

عَبَدْتُمْ

IDGĀMU MUTEDŽĀNISEJN

Idgāmu mutedžānisejn znači uklapanje srodnih harfova. Srodni harfovi uklapaju su tako što se prvi harf na kojem je sukūn ne čita, a drugi, koji dolazi poslije njega, izgovara se kao da je na njemu tešdīd.

Postoje tri grupe srodnih harfova.

To su:

1. **ط , ت , د** Kada jedan od ovih harfova dođe prije drugog uklapa se u njega. Svi harfovi iz ove grupe uklapaju se jedan u drugi, s tim da je uklapanje harfa (ط) u harf (ت) nepotpuno.

Primjer 1.:

فَهَلَّ وَجَدْتُمْ čita se kao da je napisano: فَهَلَّ وَجِئْتُمْ

Primjer 2.:

أَثَقَلْتُ دَعَوَا اللَّهِ čita se kao da je napisano: أَثَقَلْتُ دَعَوَا اللَّهِ

2. ذ , ث i ظ Svi harfovi iz ove grupe uklapaju se jedan u drugi.

Primjer:

يَلْهَذَاكَ يَلْهَذَاكَ čita se kao da je napisano:

3. ب i م Iz ove grupe samo se harf bā (ب) sa sukūnom uklapa u harf mīm (م) kada dođe prije njega.

Primjer:

يَا بُنَيَّ أَرَكَبَ مَعَنَا

čita se kao da je napisano:

يَا بُنَيَّ أَرَكَمَعَنَا

U medinskom izdanju Kur'ana idgāmu mutedžānisejn označen je tako što na prvom harfu nema nikavih oznaka, a drugi harf je napisan sa tešdīdom.

Primjer:

إِذْ أَيْدِيكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ

Pravilno pročitaj sljedeće ajete u kojima je **idgāmu mutedžānisejn** označen tamnijom bojom!

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۖ وَلَا أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
 جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ ۖ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ
 الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۖ لَقَدْ قَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَ ضَلَّ عَنْكُمْ مَّا
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۖ لَكِن بَسَطَ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي ۖ
 وَلَكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَهَلْ
 وَجَدْتُمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ ۖ أَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مِثْلُ
 الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ يَا بَنِيَّ أَرْكَبْ مَعَنَا وَلَا
 تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ۖ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 ۖ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۖ

DVADESET PRVA LEKCIJA

قُلْ رَبِّ

IDGĀMU MUTEKĀRIBEJN

Idgāmu mutekāribejn je uklapanje približno sličnih harfova. Približno slični harfovi uklapaju su tako što se prvi harf ne čita, a drugi se izgovara kao da je na njemu tešdīd.

Postoje dvije grupe približno sličnih harfova. To su:

1. **ق i ك** Iz ove grupe samo se harf qāf (ق) uklapa u harf kāf (ك).

Primjer:

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ čita se kao da je napisano: أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ

2. **ر i ل** Iz ove grupe samo se harf lām (ل) uklapa u harf rā (ر).

Primjer:

وَقُلْ رَبِّ čita se kao da je napisano: وَقُرْبِ

U medinskom izdanju Kur'ana idgāmu mutekāribejn označen je tako što na prvom harfu nema nikavih oznaka, a drugi harf je napisan sa tešdīdom.

Primjer:

بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۖ وَقُل رَّبِّ أَدِّخِلْنِي مُدْخَلَ

صِدْقٍ

DVADESET DRUGA LEKCIJA

UPOTREBA HARFA JĀ (اَ)

U medinskom izdanju Kur'ana mali harf jā (اَ) napisan odvojen od riječi, ili iznad riječi koristi se da bi se označio dugi samoglasnik Ī i kao harf jā (اَ) koje se čita u sklopu riječi.

Ranije smo naučili da se malim harfom jā (اَ) označava lična zamjenica HI (damīr) kada se čita kao dugo Ī. Međutim, osim damīra, ponekad se mali harf jā (اَ) koristi da bi se označio izgovor dugog samoglasnika Ī u drugim riječima. Uglavnom su to riječi u kojima dva harfa jā (اَ) dolaze jedan do drugog.

Primjer:

رَبِّ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ

Ponekad su i neke druge riječi napisane sa malim harfom jā.

Primjer:

إِبْرَاهِيمَ إِعْلَامَهُمْ

Mali harf jā (ع) koristi se u medinskom izdanju Kur'ana i za pisanje harfova koji su u Osmanovom mushafu izostavljeni, a koji se prilikom učenja Kur'ana izgovaraju.

Primjer:

إِنَّ وَعِىَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ

DVADESET TREĆA LEKCIJA

SEDŽDEI-TILĀVET

Sedždei-tilāvet je sedžda koju su učač Kur'ana i onaj koji sluša učenje Kur'ana dužni učiniti kada se prouči ajet sa znakom sedžde. Sedždei-tilāvet se sastoji od jedne sedžde na kojoj se uči tri puta *Subhane rabbijel-'ala*.

Tri su vizuelana znaka u medinskom izdanju Kur'ana koji učača Kur'ana upozoravaju da treba učiniti sedždu:

- Znak na kraju ajeta

- Znak pored ajeta

—————Prava crta iznad riječi sedžda u ajetu

Primjer:

٢٠٥ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ، وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٦

U medinskom izdanju Kur'ana nalazi se petnaest ajeta sa znakom sedžde.

SADRŽAJ

1. Hemzetul-vasl, elif za spajanje - 9.
2. Sukun - 12.
3. Čitanje riječi Allāh -13.
4. Označavanje harfova koji su napisani, ali koji ne utiču na čitanje Kur'ana -16.
5. Pisanje i čitanje dugog samoglasnika A - 18.
6. Čitanje dugog samoglasnika ā u lam-elifu - 22.
7. Znak za duži izgovor dugih samoglasnika - 24.
8. Čitanje ajeta koji počinju sa elifom za spajanje - 26.
9. Spajanje riječi koja završava tenvinom (ـَ) sa riječi koja počinje elifom za spajanje (ﻻ) iza kojeg je harf sa sukunom (◌ْ), odnosno tešdidom (◌ّ) -32.
10. Damīr - 35.
11. Znakovi za zastajanje -38.
12. Iklab - 44.
13. Razlika između označavanja iklaba i znaka za obavezno stajanje - 47.
14. Idgamun bila gunneh - 49.
15. Idgamu mislejn - 51.

SADRŽAJ

16. Idgamu mislejni meal gunneh - 53.
17. Idgamu ma'al gunneh - 55.
18. Ihfa - 57.
19. Ihfaun šefevijjun - 59.
20. Idgamu mutedžanisejn - 61.
21. Idgamu mutekaribejn - 64.
22. Upotreba harfa ja - 66.
23. Sedždei-tilavet - 68.
24. Sadržaj - 71.